

ЧИ ПОТРІБНІ НАМ ВОДНО-БОЛОТНІ УГІДДЯ У МІСТАХ?

допомагають у боротьбі зі змінами клімату

Рамсарська конвенція декларує основні аргументи важливості водно-болотних угідь для забезпечення нашого майбутнього, а саме:

забезпечують людей відновлюваними природними ресурсами для природних промислів, будівництва та опалення

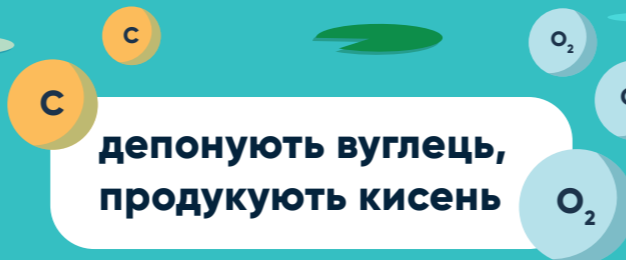
пом'якшують вплив штормів і повеней, захищають берегову лінію від руйнування

мають значні бальнеологічні ресурси та використовуються з рекреаційними цілями

угіддя використовують для рибальства і сільського господарства

депонують вуглець, продукують кисень

забезпечують прісною водою, очищують та фільтрують поверхневі води

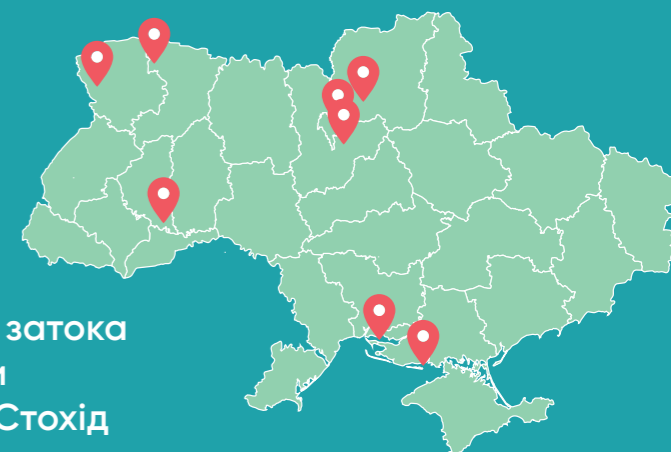
«Водно-болотними угіддями є райони маршів, боліт, драговин, торфовищ або водойм – природних або штучних, постійних або тимчасових, стоячих або проточних, прісних, солонкуватих або солоних, – зокрема морські акваторії, глибина яких під час відпливу не перевищує шести метрів».

ст. 1 Рамсарської конвенції

Україна дуже багата на водно-болотні угіддя, 50 з яких офіційно визнані Рамсарською конвенцією.

Прикладом є:

- Шацькі озера
- Дністер
- Дельта Дніпра
- Джарилгацька затока
- Заплава Десни
- НПП Прип'ять-Стохід
- Озеро Вирлиця
- Екопарк "Осокорки"

зберігають біорізноманіття та екологічну рівновагу

Захист прибережних територій водно-болотних угідь щорічно може заощадити страховій галузі близько 50 мільярдів євро за рахунок зменшення збитків від повеней.

